

Farské zvesti

Farnosť Pobedim, filiálka Bašovce

Hodové vydanie

Číslo: 3/2009

Ročník: 3

29. september 2009

Biblické okienko:

Kniha Jozue

Dostávame sa k šiestej knihe Starého zákona s názvom Kniha Jozue. Je nazvaná pod a Jozueho (hebr. = „Jahve je spása“). V predchádzajúcich knihách je spomínaný Jozue ako Mojžišov služobník a dôverník. Z Jahveho rozkazu Mojžiš ustanovil Jozueho za svojho nástupcu a za vodcu Izraela. Obsahom knihy je epické rozprávanie o dobytí a rozdelení Kanaánu izraelskými kmeňmi, ktoré prichádzajú z egyptského otroctva asi v r. 1220-1200 pred Kr. Archeologické vykopávky vo všeobecnosti potvrdzujú biblické správy. Toto obdobie bolo výhodným asom na zaujatie Kanaánu, lebo nebolo pod nadvládou nijakej politickej mocnosti. Cieľom knihy nie je zachytiť udalosti z postupného dobývania Kanaánu, ale podať súhrnné svedectvo o tom, že Jahve splnil svoje prísľuby a svoju zmluvu s praotcami. Kniha Jozue pripomína Izraelitom, že sú povinní zostať verní Jahvem aj uprostred pohanských národov. Do istej miery každý národ musí bojovať o svoju identitu, obhajovať svoje základy. Izraelský národ dokázal vydržať v otroctve a dokázal si vy dobyť slobodu. V tomto smere sme im v tomto podobní. V histórii sme boli neraz pod nadvládou iných národov. A taktiež sme boli utláaní nábožensky aj kultúrne. A to, že sme to vydržali, akujeme dozaista aj viere našich predkov. A tak napomenutia Jozueho, aby bol ľud verný Bohu patria aj nám. Kiež by sme mohli s Jozuom povedať: „Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi.“ **MV**

Zrnká múdrosti

z knihy Jozue

- Ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou. Nenechám ňu a bez pomoci, ani ňu a neopustím. Bu silný a udatný! Lebo ty máš odovzdať tomuto ľudu do dedičného vlastníctva krajinu, o ktorej som prisahal ich otcovi, že im ju dám. 1,4-7
- Ak sa vám však nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyvoďte, komu chcete slúžiť, či Bohu, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane potoka, alebo Bohu Amorejčanov, v ktorých krajinách bývate. Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi.“ 24,15
- Jozue však namietal ľudu: „Vy nebudete môcť slúžiť Pánovi! Ve on je svätý Boh, žiarlivý Boh. On neodpustí vaše priestupky a hriechy. Ak vy opustíte Pána a budete slúžiť cudzím bohom, tak aj on sa odvráti od vás a dopustí na vás zlo a zničí vás, hoci vám predtým preukazoval dobrodenia.“ ... „Samí ste svedkami proti sebe, že ste si vyvolili Pána, aby ste mu slúžili.“ 24,19-22

Hodia sa nám hody?

o všetko sa nám vynorí v pamäti pri slovu hody. Deti si predstavia kolotoč, gazdinky upratovanie a chystanie koláčikov, muži si možno spomenú na futbal. Toto všetko patrí k hodom, no je to len obal. Vieme, že obaly sú dôležité a neraz rozhodujú, či si výrobok kúpime. Aj hodový obal je dôležitý, ale nie podstatný. Hody sú predovšetkým slávnosťou ou patróna kostola. Spomínam si, ako sme kedysi kupovali horcu v tzv. horách. Bolo to výhodné, lebo nám zostal dobrý pohár. Určite by však nebolo správne, keby sme si zakladali len na obale. Ve podstatná je chuť výrobku a nie obal. Obal len láka k obsahu vo vnútri. Ak je obal na hodoch rozličný radovánky a dobroty, tak si treba uvedomiť, že to za chvíľu pominie. Koláčiky sa zjedia, na zážitky zabudneme. Zostane nám prázdnejšia špajza, pečať a v tom horšom prípade aj hlava. Podstata by však mala pretrvať. Patrón kostola totiž nechodí k nám ako kolotočár, raz za rok. Je s nami stále a prihovára sa za nás. Možno viac v sebe zbere úrodu i v zime, kedy nie sú hody. Na hody vlastne akoby sme chceli Bohu poďakovať za jeho dobrodenia, ktoré nám preuká-

● Hody v Pobedime. Foto I.Pastorek

zal prostredníctvom svojich svätých. Je to akoby také zhrnutie našej viery. Ale môže to byť aj prejav neúcty a neviery. Je to vtedy, ak sa zameriame len na ten obal a zabudneme na slávanie svätej omše, ktorá je prejavom a vrcholom viery a nosisť loveka Bohu. A na záver otázka z úvodu. Hodia sa vám hody? Prajem vám, aby ste si pochutili na podstate slávnosti patróna kostola. Nech sv. Michal archanjel ako aj Panna Mária ružencová orodujú za naše deti, mládež, rodiny a dospelých.

Marián Vivodík, správca farnosti

Modlitba Pána ako modlitba uzdravenia /Veda a viera/

Život loveka je spojený s mnohými zraneniami. Zo skúsenosti vieme, že zranenia duše sú neraz bolestnejšie ako zranenia tela. Na to, že sme boli odstránení, oklamaní, zneužití, ponížení, osovaní, nespravodlivo posúdení sa ažko zabúda. Je však zlé, ak to v nás stále zostáva. Aby tomu tak nebolo, je tu modlitba, ktorú nám dáva sám Ježiš.

- **Otec náš** - Teda sme bratia a sestry. Je Otcovi aj zrať ujúceho. Otec aj jeho chce mať pri sebe. Preto sa Ježiš modlí za nepriateľov a vyzýva k tomu aj nás.
- **ktorý si na nebesiach** - Je pre teba táto situácia neriešiteľná? Popros toho, ktorému je všetko možné. Potratené zavraždené deti sa dostanú do neba, lebo nemajú v sebe žiadnu nenávisť voči rodičom. Nemôžeš obsiahnuť nebo, ak máš v sebe hnev. Nauč sa láske od ukrižovaného Ježiša. V nebi je veľa bývalých veľkých hriešnikov. Aj kajúci lotor z kríža možno niekoho zranil. Ak chceš, môžeš nás uzdraviť.
- **posväť sa meno tvoje** - Hriech zloby a pomsty neposväcujú Božie meno, neposväcujú ani loveka. Sme hákliví na svoje meno. Je to vyznanie našej pokory. Uzdravujúce je, že dávame na prvé miesto Boha, jeho meno.
- **príkrá ovstvo tvoje** - V jeho krá ovstve niet utrpenia. Je tam pokoj a radosť. Voláme Boha, ktorý má kraja nad mojimi problémami. Tu odkrývam svoje rany pred lekárom.
- **bu vô a tvoja** - o ak moje zranenie bola Božia vôľa? Boh má so všetkými svoj plán. Vkladám sa do Božích rúk, kde niet hnevu. Jeho dotyk uzdravuje.
- **ako v nebi, tak i na zemi** - V nebi krajuje Boh.

Na zemi aj naša slobodná vôľa. Môžeme sa rozhodnúť aj pre knieža tohto sveta. Bu úprimný, oklamať môžeš len seba, nie Boha.

- **Chlieb náš každodenný daj nám dnes** - K výkonu treba silu a k sile treba pokrm. Keď o prosíš, aj ho prijímaj. Moje telo je pravý pokrm – hovorí ti Ježiš. Nezháňajte sa za pominutým pokrmom. Pros na dnes a každý deň. O silu máš prosiť každý deň. V Eucharistii sa stretávaš so živým Ježišom. Predlož mu svoje trápenia a zranenia. Pozerať na neho a prestať sa topiť, dokážeš kráť a po vlnách zloby. Ježiš je tvojou silou.
- **a odpusť nám naše viny** - Poznáš aj tie svoje? Alebo si všimáš len iných? Aj ty zrať uješ iných. Možno tak nevedomky ako iný teba. Tvoje viny sú bariérou Božích milostí. Nemôžeš prijať pokrm Eucharistie, ak máš v sebe zlobu, ťažký hriech. Vtedy akáś uzdravenie a sám zrať uješ Božiu lásku. Ve kos je v pokore.
- **ako aj my odpúšťame svojim vinníkom** - Ako odpúšťame? S podmienkami alebo z lásky? Chcel by si, aby ti raz Boh vyhodil všetko na oči? Tak odpúšťaj! Neodsudzuj sa! Normou na odpustenie je Ježišov kríž.
- **neuve nás do pokušenia** - Vyznanie našej slabosti. Pokušenie pomsty. Nenechaj sa oklamať pokušením, Boh a miluje, je tvoj lekár, prišiel kvôli hriešnikom.
- **ale zbav nás Zlého** - Práve cez zranenie má zlý prístup do môjho srdca. Zbav ma zlého a toho, o mám od zlého. Nielen Boh rešpektuje moju slobodu, ale ju musí rešpektovať aj Zlý. Je to do istej miery obnova môjho krstného sľubu. **-mv-**

10 rokov v pobeďimskej farnosti

D a 1. augusta 1999 vystriedal v našej farnosti vdp. Jozefa Nagya mladý k az Marián Vivodík. Ani sme sa nenazdali a už je to desa ro ie o už síce nie najmladší, ale stále plný elánu, je vdp. M. Vivodík správcom pobeďimskej farnosti. Pri tejto príležitosti sme ho požiadali o rozhovor.

Z vášho stru ného životopisu vieme o tom, o predchádzalo Vášmu príchodu do farnosti. Napriek tomu môžete naším itate om bližšie popísa Vaše štúdium, prvé k azské zastávky a predovšetkým o vás viedlo ís ne ahkou, ale o to záslužnejšou dráhou k aza?

S úsmevom rád odpovedám, že moje povolanie na k azský stav za alo 5 rokov pred mojím narodením, kedy mama hovorila, že chce chlap eka a dá ho vyštudova aj za k aza. Narodila sa sestra a ja až o 5 rokov neskôr. Pre k azstvo som sa rozhodol sám. Cítil som vnútorné volanie Boha. Bolo to za socializmu a ke že to nebolo ahké rozhodnutie, jeden rok som strávil v pe ivár ach v Seredi ako robotník. Až potom som sa rozhodol vstúpi do seminára v Bratislave. Tam moje povolanie ešte dozrievalo. Po vysvätení za k aza som nastúpil za kaplána do Banskej Štiavnice. Ke že mám rád hory, tak ma to potešilo. Po roku som musel nastúpi na základnú vojenskú službu. Pol roka som sa

● Na vojenskej púti do Levo e.

u il by velite om pozemného vojska a pol roka som robil vojenského duchovného vo Vajnorochoch. Tak práca pred seminárom, ako aj vojenská služba bola pre m a ve kým obohatením. Po vojen ine som sa vrátil do Banskej Štiavnice. Krátko som bol kaplánom aj na dvoch miestach v Bratislave, odkiaľ som dostal papier za správcu farnosti do Pobeďima.

V súvislosti s 10. výročím Vášho pôsobenia spomínate si ešte na prvé dojmy z našej farnosti?

Pobeďim? Musel som ho h ada na mape. Potom som sem prišiel s p. dekanom Formánkom, u ktorého som bol kaplánom. Prvé dojmy boli zvláštne. Ke príde k az na prvé miesto, asi vždy je nadšený. A taký som bol aj ja. akalo ma ve a práce a ja som ešte nevedel, i to zvládnem. Možno práve nadšenie, s ktorým som prišiel, mi pomohlo zdola všetky ťažkosti.

Rozhodujúcou vo Vašom poslaní k aza je dušpastierska innos, no už na za iatku Vášho pôsobenia stála pred vami úloha opravy farský kostol, o nie o neskôr kostol filiálny a faru. Sám o tom hovoríte ako o záležitosti, ktorá nie je vo Vašom poslaní podstatná, napriek tomu si oprava nepochybne vyžadovala nemalú námahu. o Vám pri tejto ne ahkej innosti pomáhala?

V aka Bohu som sa nenechal strhnú staros a-

mi o opravu kostolov. Vždy si nanovo uvedomujem, o je moje poslanie. Budovy sa po ase rozpadnú, ale duša loveka prežíva ve nos . Preto si ve mi vážim a touto formou aj akujem ekonomickým radám ako aj iným dobrodincom, ktorými pomáhali s opravami. Pre m a samotného je priam zázrakom, že nám nikdy nechýbali peniaze. A opráv bolo naozaj dos . Prezradím vám, že má v tom prsty aj sv. Ján Almužník, ku ktorému som sa ako bohoslovec asto modlieval.

Po Vašom príchode sa stala farská budova podstatne viac navštevovaná ako predtým. Svoje aktivity ste zamerali i na mládež. Ako sa Vám javí, ako duchovnému otcovi farnosti, pobeďimská a bašovská mládež?

Ur ite by ich mohlo by v aktivitách farnosti vidie aj viac. Ale v aka Bohu aj za tých, o máme. Neskrývam z niektorých mladých na jednej strane sklamanie a na druhej strane milé prekvapenie. akujem tým, ktorí už dnes dokážu urobi program pre svojich farníkov. Zo za iatku som mnohé veci musel robi sám. Je to zvláštne hra sa s diev atkom na výlete, ktoré má zrazu teraz už 19 rokov.

S mládežou a s de mi sa pravidelne stretávate na hodinách náboženstva. Vyu ovanie vyžaduje nielen potrebné vedomosti, pedagogické skúsenosti, ale aj ve a trpezlivosti a nezriedka i pevné nervy. Iste sa však vyskytnú aj veselé príhody spojené predovšetkým s odpove ami žiakov. Spomínate si na niektoré?

Nikdy som nechcel by u ite om, ale je to moje ve ké poslanie. A priznávam sa, že v škole to nie vždy zvládam. Zábavné je, ke ma oslovujú žiaci pani u ite ka, ujo, pán zástupca i pán školník.

S farníkmi ste navštívili Svätú zem, Taliansko, Krakov. Teraz sa chystáte do Lúrd. Je zrejme, že Vaším ob úbeným pútnickým miestom je Meďžugoria. Pre o práve toto pútníckim hojne navštevované miesto?

Dlho som odolával mnohým ponukám ís do Meďžugoria. Teraz v tom vidím ve kú príležitos , aby sa lovek obnovil na duchu. Nejedem sa na tomto mieste zamyslí aj nad doterajším životom. Je to poslanie každej púte, ale v Meďžugori to vidím najsilnejšie. Výhodou je aj pomerne dostupná cena a bohatý program púte.

Do histórie našej farnosti sa okrem iného zapíšete vydávaním novín Farské zvesti. Ako sa splnil Váš zámer evanjelizova tla eným slovom?

Tak toto asi posúdi neviem. Ale som presved e-ný, že to má svoj význam a udí vo farnosti to obohacuje. Zámer bol priblížiť sa aj k tým u om, s ktorými sa nestretávam.

Po 10 rokoch dobre poznáte našu farnos . Ako každá má svoje silné a slabšie stránky. Ktoré sú to v prípade pobeďimskej farnosti?

Je to katolícka obec, má krásnu a bohatú históriu. Sú tu vzácní udia, ktorých si vážim. Prednos ou našej farnosti je aj štedros , za ktorú vás ur ite Boh odmie a. K slabším strán-

● Primi ná sv.omša v rodisku.

● Na vrchu Šitno

kam pod a môjho poh adu patrí akási nevšímavos . Viackrát sa mi stalo, že udia mi pomohli, ale až vtedy, ke som ich o to poprosil. Hoci sami sa mohli dovŕtiť , že potrebujem pomoc. Ale na vine môže by aj moja tvrdohlavá povaha.

Ako každý i k az potrebuje oddych. Kde si najlepšie oddýchnete, teda aký je Váš ob úbený relax?

Sobota a nede a pre m a nie sú dni, kedy by som si oddýchol. Moja mama mi asto dohovára, že si beriem toho ve a. A asi má pravdu. Niekedy úplne cítim, že už musím ís na nejakú turistiku, alebo sa previez na bicykli. Oddýchnem si aj pri manuálnej práci, ale na tú asto nemám as.

Posledná otázka má skôr charakter prosby. o odkázete našim veriacim, s prihliadnutím na desa ro né pôsobenie v našej farnosti?

Chcem vám popria , aby ste našli v Bohu milujúceho otca. To vám dodá sily v každom trápení.

akujeme za rozhovor a prajeme vdp. Mariánovi Vivodíkovi hojnos Božieho požehnanja, pevné zdravie a ve a spokojnosti. **-Red.-**

Je úžasné by k azom a všetkým vravie Božím hlasom, že malé zrnko o v sebe majú, ich viera je. Nech si ju chránia, nech každý za u bojuje.

Je úžasné by k azom a neraz ora na poli neoranom, stiera si kvapky potu z vlastnej tváre a vidie duše, že sú Bohu odovzdané. Š astní sme, s Ježišom sa nám dobre darí, k az nám bol z neba darovaný.

Týmito slovami prejavili v a nos svojmu k azovi veriaci z Bašoviec.

Red. - skrátené.

Blahoželanie a poďakovanie vdp. M. Vivodíkovi

V nede u 2. augusta t.r. si naši veriaci pripomenuli 10. výročie príchodu vdp. Mariána Vivodíka do farnosti. Po skončení sv. omše v mene obyvateľov Pobeďima poďakoval správcovi farnosti starosta obce M. Lednický a za veriach predniesli poďakovanie a blahoželanie Michaela Petrášová a Martin Holubec. V mene obce odovzdal starosta obce vdp. M. Vivodíkovi kvety a pamätnú plaketu. Za veriach bol ako prejav v aký odovzdaný obraz a finančný dar. Po akovaní a blahoželaní veriach uverejníme v plnom znení.

Pred desiatimi rokmi ste prišli k nám ako mladý kňaz, aby ste sa stali našim duchovným otcom a správcom farnosti.

Pri tejto príležitosti Vám chceme poďakovať za vašu obetavosť a neúnavnosť, s ktorou ste pristupovali k plneniu svojho povolania.

Vaším cieľom bolo a je povzniesť celé naše farské spoločenstvo na dobre fungujúci kresťanskú rodinu. Už je to práca s deťmi a mládežou rôznymi duchovnými aktivitami a podujatiami, vydávaním farského časopisu, využívaním

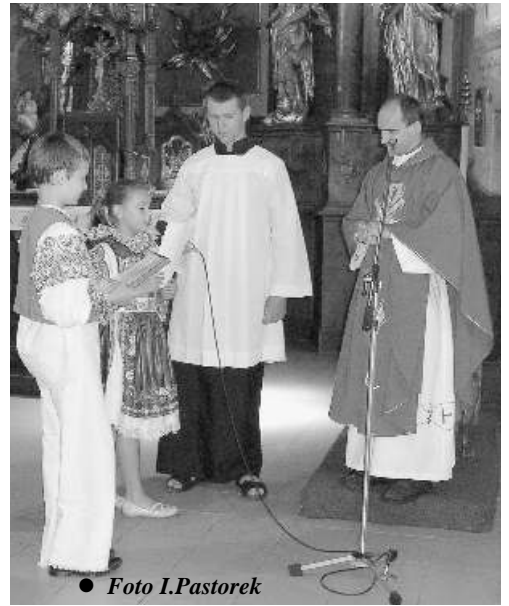
náboženstva, zakladaním i vedením spoločenských aktivít a ochotou pomôcť každému pri hľadanií správnej cesty k Bohu.

Vďaka za stretnutia nad Božím slovom, za každodenné adorácie, povzbudenie a napomáhania v kázaniach i pri sviatosti zmierenia, úctivé vysluhovanie sviatostí a za dôstojné slávenie Eucharistie.

akujeme Vám v mene chorých, ktorým prinášate pred každým prvým piatkom Pána Ježiša a dávate im silu niesť každodenný kríž.

Nezabúdame ani na Vašu neúnavnú starostlivosť pri oprave Božieho chrámu a fary. Nedajte sa znechutiť, ak ste niekedy pocítili nevoľnosť a malú odozvu na Vašu veľkú snahu viesť nás po ceste večnosti. Buďte i naďalej našim dobrým duchovným otcom a my chceme byť Vašími v spoločnosti duchovnými deťmi.

akujeme Pánu Bohu, že Vás priviedol do našej farnosti a vyprosujeme Vám plnosť darov Ducha Svätého, radosť, zdravie, elán, Božiu pomoc a stálu ochranu Panny Márie, matky kresťanov.

● Foto I.Pastorek

Nech Vás Pán obdarí milosťou a pokojom pod a srdca Ježišova.

Úprimné Pán Boh zapla

Vaši farníci

Vitráže a kaplnky farského kostola

vybavením. Pôvodne to boli vlastne obranné asti kostola, bašty, ako sú as opevnenia sakrálnych stavby v prvej polovici 17. storočia. V druhej polovici 17. storočia boli prebudované na kaplnky a to tak, že sa zamurovali kapsle, slúžiace na umiestnenie brvienej ochodze so strážnou funkciou, alej boli z vonkajšej strany osadené obdĺžnikové okná s kamenným ostentím a z vnútornej strany zase vchody s kamenným orámovaním. Predpokladáme, že do súčasnosti zachovaný múr so striebromi boli vybudovaný neskôr, zrejme koncom 17. alebo začiatkom 18. storočia, iže po prebudovaní básti na kaplnky. Avšak nie všetky kaplnky slúžili k náboženským účelom. Juhozápadná kaplnka pri základnej škole, bola určená ako karnier, kostnica, do ktorej sa ukládali kosti z narušených hrobov pôvodného prikostolného cintorína. Interiér kaplnky bol vetraný zamerávaným oknom, ktoré sa objavilo pri opravách kaplnky. Od ostatných kaplniek sa odlišovala i strechou, tak ako je to aj v súčasnosti. Keďže bola prázdna, koncom 40. rokov minulého storočia tu umiestnili jaskyňu so sochou Lurdskej Panny Márie, ktorú sprevádza menšia plastika sv. Berdnadety. Súčasťou interiéru sú tiež staršie lavice a akovné platne. V júli tohto roku sa v kaplnke zrealizovala rekonštrukcia osvetlenia. Kaplnka Lurdskej Panny Márie je verejne prístupná v nedeľu a počas mariánskych sviatkov.

Kaplnky farského kostola boli v historických dokumentoch uvádzané zvyčajne s popisom cintorína. V roku 1695 sa dokonca spomína, že cintorín je zdobený štyrmi kaplnkami, pričom v jednej z nich je cenný oltár s ranami trpiaceho Krista. V kaplnkách sa udeovali súkromné odpustky a to na druhú pôstnu nedeľu, pričom spomienka na posvätné rany Kristove a taktiež na sviatok Zjavenia sv. Kríža na štvrtú adventnú nedeľu.

Murované kaplnky s vežami sú šindľovými

strechou sa uvádzajú vo vizitácii z roku 1756, pričom pripomínajú, že tieto kaplnky boli postavené na spôsob opevnenia. V jednej z týchto kaplniek bol postavený železný misijný kríž a bola obdarovaná niektorými odpustkami. Ďalšie dve kaplnky mali oltáre zasvätené Umoru eniu a Utrpeniu Krista Pána. Koncom 19. a začiatkom 20. storočia boli používané ako sakrálny objekty tri kaplnky a to kaplnka Utrpenia Pána, Bolesnej Panny Márie a sv. Anny.

Kaplnka Utrpenia Pána sa nachádza v severovýchodnom rohu areálu kostola. Má zachovaný oltár s centrálnym obrazom s prebodnutou rukou Ježiša Krista, ktorý je dekorovaný bohatým vyrezávaným rámom, datovaným do konca 17. storočia. V hornej asti rámu je maľba mučeníka J. Krista vojakmi. Pod obrazom je tehľami vymurovaný oltárny stôl, menza oltára. Oltár je najstaršou umeleckou cenou asou vybavenia kostola a jeho areálu. V období I. SR existovala ponuka odborne reštaurovať tento oltár. V ponuke sa oltárny obraz určil ako stigmatizácia sv. Františka. K reštaurovaniu však nedošlo. V kaplnke bývala umiestená farská knižnica.

V pôvodnej kaplnke sv. Anny/juhovýchodná kaplnka/ sa zachovala iba oltárna menza. Súčasťou jej vybavenia, zrejme oltára, bol značne poškodený obraz sv. Anny, ktorý je teraz uložený v kaplnke Utrpenia Pána. V súčasnosti je tu umiestnený betlehem a staršie obrazy.

Do severozápadnej kaplnky Bolesnej Panny Márie v 19. storočí umiestnili pôvodný bohoslužobný oltár Sedembolestnej Panny Márie. V súčasnosti kaplnka slúži tiež na umiestnenie Božieho hrobu a umeleckých predmetov z kostola.

Kaplnky kostola, pôvodne obranné bašty areálu sakrálnych objektov, boli opravené pred šiestimi rokmi a pričom oprave sa získali viaceré zaujímavé poznatky dokladajúce ich architektonický vývoj. Z opráv kaplniek zostáva len rekonštrukcia netypickej strechy kaplnky Lurdskej Panny Márie, pôvodnej kostnice.

Mgr. Ivan Pastorek

Súčasťou ako opíšeme v stručnosti históriu a súčasné vybavenie kaplniek kostola sv. Michala archanjela doplníme predchádzajúci článok /Krstiteľnica, sochy a obrazy vo farskom kostole/ o stručný popis vitráží v kostole. Staršie vitráže, farebné výplne okien, sú na chóre kostola, kde sú z farebných skiel vytvorené obrazy sv. Cecílie, patrónky hudobníkov a Kráľa Dávida (vi foto). Boli osadené po rozšírení kostola v roku 1923. Neskôr, faktúra za vyhotovenie okien bola vystavená až po skončení 2. svetovej vojny, boli umiestnené v presbytériu kostola a väčšie vitráže znázorňujúce zo severnej strany patróna kostola a farnosti sv. Michala a z južnej sv. Juraja. Vychádzajú z nápisov v dolnej asti okien, vitráže dali vyhotoviť Michal Miklovič Mišovíc, mlynár a Juraj Miklovič Mišovíc mlynár a richtár.

Kaplnky farského kostola sv. Michala sú zaujímavé tak svojou históriou ako aj súčasným

Štiavnické Bane

Dňa 7.7. sa spoločnosť Ichthys vybrala do Štiavnických Baní na chatu Assisi.

Po asi piatich dňoch si zústení mohli okúsiť výstup na Sitno (s nádejou, že nájdu povestných rytierov). Naplánovaná bola aj púť na Kalváriu alebo zostup do baní (a odniesť si nejakú tú zlatú tehličku ;-). Kvôli nepriaznivému počasiu však bane ani Kalvária nevyšli. Okrem toho si pán farár M. Vivodík pripravil duchovný program tvorený omšami, diskusiami, adoráciou, modlitbami chvál, rannou i večernou spoločnou modlitbou. Spoločnosť nám robil Otec, Syn a Duch Svätý. Samozrejme nechýbala ani opekačka.

PS: Nezapúšťajte! V živote platí: „Ak si môžeš odložiť batožinu dnes a na faru, neodkladaj ju zajtra večer a auto...“ Zvykne tam potom totiž zostať... ;-)

Pavol Benka

Dar posvätných odpustkov počas Roku kňazov

Apoštolská penitenciária týmto dekrétom udeľuje:

B. – Všetkým veriacim, ktorí skutočne utujú svoje hriechy, a ktorí sa v kostole alebo v kaplnke zbožne zústenia na svätej omši a obetujú za kňazov Cirkvi modlitby Ježišovi Kristovi, najvyššiemu a večnému Kňazovi – a tiež akýkoľvek dobrý skutok, urobený v ten deň – aby ich posvätil a pretvoril podľa svojho Srdca, budú udelené úplné odpustky, pokiaľ sa vyznali zo svojich hriechov vo sviatosť zmierenia a pomodlili sa na úmysel Svätého Otca: v deň za atia ukončenia Roku kňazov, v deň 150. výročia zbožnej smrti svätého Jána Márie Vianneya a tiež na prvý štvrtok v mesiaci alebo v iný deň stanovený miestnymi ordinármi na úžitok veriacich.

Starým, chorým a všetkým, ktorí z oprávnených dôvodov nemôžu vychádzať z domu, a ich duša je zbavená akéhokoľvek hriechu a majú úmysel splniť tri obvyklé podmienky hne ako to bude možné, budú tiež udelené úplné odpustky v ich vlastnom dome alebo tam, kde ich táto prekážka zadržala, ak sa v uvedených dňoch pomodlia za posvätenie kňazov a v dôvere obetujú svoje choroby a životné ťažkosti Bohu prostredníctvom Márie, Kráľovnej apoštolov.

Konečne iastočné odpustky budú udelené všetkým veriacim, kedykoľvek sa zbožne pomodlia päťkrát Otčenáš, Zdravasť Mária a Sláva Otcu alebo inú schválenú modlitbu ku cti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho za to, aby boli k aži zachovaní v istote a svätosti života.

Tento dekrét platí po celú dobu trvania Roku kňazov.

Dané v Ríme, v sídle Apoštolskej penitenciárie

/skrátene/

• Na Rysoch. Foto MV

Tohtoročný výlet s mládežou sa mal pôvodne uskutočniť v Nitrianskom Pravne, ale kvôli malému záujmu mladých ľudí z našej farnosti sa tento týždňový pobyt úplne zrušil, o čom bola celkom škoda. Mať možnosť niekam ísť, nie o víkend, stretnúť sa s ďalšími mladými a vytvoriť spoločnosť sa nenaskytne každý deň. Mladí by si mali viac vážiť, čo sa im ponúka. V každej farnosti totiž nie je kňaz, ktorý by si našiel čas na spoluprácu a stretnutia s mládežou. Aj keď nie vždy všetko ide podľa našich plánov, treba hľadať vo všetkom aj neúspechom niečo pozitívne....

Tak vznikol nový nápad spraviť výlet na necelé 3 dni a pre menšiu skupinku ľudí. Tentokrát sme sa vybrali do Lipt. Mikuláša - Okolice, kde nás srdečne privítali sestry františkanky. Kláštor duchovných dcér sv. Františka z Assisi sa na pár dní stal pre nás aj druhým domovom. Stal sa pre nás miestom odpočinku a na erpania nových síl na ďalšiu turistiku. K dispozícii bola tiež 24 hodín otvorená kaplnka, iže

Vlčí vrch

Aj tento rok tak ako po iných rokoch sa konal farský tábor pre deti – tentokrát to bolo na Vlčom vrchu. Po príchode a vybalení si vecí sme sa pustili do výroby batikovaných tričiek. Každá zo štyroch skupín mala inú farbu tričiek. Po celý týždeň sme mali veľmi pestrý program: i už to bola olympiáda, boyardovka, výroba masiek na karneval, nohá hra alebo turistika, pri ktorej sme prekročili hranice Slovenska. Odmenou po namáhavej túre bola opekačka. Veľký zážitok sme mali aj z novej hry. Prechádzali sme tmavým lesom, v ktorom nás naháňali strašidlá. Taktiež sme navštívili aj pútnický kostol na Skalke, kde sme sa pomodlili krížovou cestou. O zaujímavý program sa starali naše animátorky Veronika S., Veronika M., Majka, Lenka, Marcelka a pán farár, ktorý nám každý deň slúžil svätú omšu. My deti sme sa pri sv. omši zapájali do spevu sprevádzaného gitarou. Aby sme nezabudli na naše „mladé“ kuchárky tetu Olinku a Evku, ktoré sa nám vždy postarali o výborné jedlo. Spesťrením boli rájky v trávach. Všetkým, ktorí sa o nás starali, patrí veľké akujeme.

-deti z tábora-

Inzerát

Predám včelí med. Bašovce 37,
0902 657 296

Výlet s mládežou trochu inak

priestor na osobné stúšenie sa a rozhovor s Bohom. Mali sme tiež možnosť nahliadnuť do útrobov gotického kostola z 15. storočia. Hlavný oltár tvorí baroková stropová architektúra s obrazom sv. Petra z Alkantary, ktorý je zároveň patrónom tohto chrámu. Obraz sa považuje za najväčšiu sviatkovú odsúvu a v jeho pozadí sa nachádza kulisový Boží hrob alebo Betlehemskej jasle. O prevažne barokovú výzdobu interiéru kostola sa pričínili najmä rod Okolíany. Ich hrobky možno nájsť v severnej stene lode, kde bola pristavená kaplnka.

Prvý deň sme sa vybrali na celodennú túru na Rysy, ktoré sú súčasťou Vysokých Tatier a dosahujú výšku skoro 2500m nad morom. Náš denný chodník sa začínal od Štrbského plesa, pokračoval pri Popradskom plese a stúpal nahor k chaty pod Rysmi. Po ceste sme si mohli vychutnať pohľad na okolitú prírodu, ktorá je tiež odrazom krásy a dobroty Stvoriteľa. Vďaka priaznivému počasiu sa nám vyskytol aj nádherný pohľad na krajinu z inej perspektívy. Tiež sme sa mohli na jednom mieste ocitnúť na území 2 štátov - Slovenska a Poľska. Druhý deň sme zase strávili pri Šútovskom vodopáde, ktorý je najvyšším vodopádom v pohorí Malej Fatry /38 m/. Nachádza sa asi 4 km od dedinky Šútovo a je napájaný vodami Šútovského potoka. Vyskúšali sme aj trochu adrenalínu na hojdajúcej sa drevenej lávke, ktorá sa práve týčila nad spomínaným potokom.

Aj keď tohtoročný výlet trval iba krátko, odniesli sme si z neho kopec nových zážitkov a pekných spomienok.

Janka Dekanová

• Pozor štátna hranica! Foto MV

Maličkosť je veľká vec...

Dvaja súrodenci sa spolu dohadovali, kto je väčší hrdina a dokáže urobiť veľké veci. „Keby som videl topiaceho sa ihneď ho zachránim.“ „Keby bolo treba pomohol by som všetkým chudobným na svete...“ „Ja by som celý život zachraoval uduškové životy pri požiaroch...“ „A ja by som sa celý život staral o vážne chorých ľudí...“ Mama, ktorá doteraz ticho žehlila, prestala, zdvihla hlavu a vraví svojim deťom: „A mohli by mi ísť moji hrdinovia kúpiť do obchodu chlieb? Prosím...“ Odpoveďou jej bolo jednohlasné: „Mami, ty nevidíš, že vonku prší?“

Ako je to s vami, deti? Viete by hrdinami aj vy byť?

Pavol Benka

Vydáva: Rímsko - katolícka cirkev, farnosť Pobeďim. Zodpovedný redaktor: Mgr. Marián Vivodík, správca farnosti sv. Michala. Lenovia redakčnej rady: Ing. Marián Lednický, Mgr. Ivan Pastorek, Mgr. Margita Petrášová. Tel.: 032/779 41 76. Grafická úprava: Ing. R. Drgo -ACOM, Hlohovec, Tlač: HcTV, s.r.o. Hlohovec.